

Sanger om våren

TULLIPANER FRA AMSTERDAM

Når det går mot vår, da sender jeg tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg, tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg, tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
Tulipanen den skal si deg.
Det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.

Muntert en vindmølle svinger, evig i kretsløp den drar.
Under dens eldgamle vinger skilles et elskende par.
Hun hvisker:
"Når du nå reiser ut til den farlige by,
Da glemmer du meg?"
Men han svarer: "Nei!
Hver dag blir min kjærlighet ny!"

Når det går mot vår, da sender jeg tulipaner fra Amsterdam.
De skal bringe daglig bud fra meg, tulipaner fra Amsterdam.
De skal vise at jeg savner deg, tulipaner fra Amsterdam.
Favnen breddfull vil jeg gi deg,
Tulipanen den skal si deg.
Det som ingen ord får fram:
Tulipaner fra Amsterdam.
Tulipaner fra Amsterdam.

NO LIVNAR DET I LUNDAR

No livnar det i lundar,
no lauvast det i li,
den heile skapning stundar
no fram til sumars tid.

Det er vel fagre stunder
når våren kjem her nord
og atter som eit under
nytt liv av daude gror.

Du vår med ljose dagar,
med lengting, liv og song,
du spår at Gud oss lagar
ein betre vår ein gong,

ALLE FUGLER SMÅ DE ER

Alle fugler små de er kommet nå tilbake
Gjøk og sisik, trost og stær synger alle dage.
Lerka jubler høyt i sky, ringer våren inn på ny
Frost og snø de måtte fly, her er sol og glede.

Blomster hvite, gule, blå titter opp av uren
nikker nå så blidt, de små, etter vinterluren
Skog og mark i grønne skrud, kler seg nå på Herrens bud.
Knopper små de springer ut, her er sol og glede.

Lille søster, Lille bror, kom så skal vi danse
Plukke blomster så til mor, mange, mange kranse
Synge, tralle dagen lang, kråkestup og bukkesprang
Takk, o Gud, som enn en gang, gav oss sol og glede.

SE ALLTID LYST PÅ LIVET

Se alltid lyst på livet sa mor og far til meg.
Tro alltid at det beste bare hender deg.
Og barnetro er viktig, ellers blir det trist..
Så jeg gjetter kryssord med kulepenn og er alltid optimist.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg I lyet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

Sommeren var en skandale med sludd og nordavind.
Før vi viste ordet av det, satte høsten inn.
Vinter gikk som vanlig, det var ikke mange fuglene som sang
Likevel tror jeg våren, vil prøve seg nok en gang.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg I lyet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

Kona har gått fra meg, verten har sagt meg opp.
Venninna mi vil ikke ha meg, formen er på topp.
Alt jeg har er en koffert og to ukers flyttefrist.
Likevel leser jeg Bonytt og er stadig optimist.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg I lyet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

Så jeg snubler gjennom livet, jeg går min egen vei.
Jeg har min egen tordensky, som følger meg.
Jeg trenger ikke dra til Bergen, og jeg sparer en del på det.
Jeg kan bare rope gomann, så høljer regnet ned.

Og med hue under armen og armen i bind.
Vender jeg I lyet det annet kind.
Og legger tippelappen inn hver onsdag.

EN GLAD CALYPSO OM VÅREN

Refr. La lallala la lala etc.

Det vera lørdag og fest igjen, og jeg har liten kasse på rommet.
Ei lerka juble høyt opp i sky, og ei klukka inn i min lomme.
Det e sommer ute og sola skinn, og rusla ned på lokalet.
Der dansa ungdomman kinn imot kinn, og småberta kurre og male.

Refr. La lallala la lala etc.

Jeg treffa Hans, og Per og Pål, og vi tar liten skål bakom huset.
I smelta sne ligger gult gebiss, og biter seg fast i en truse.
Det klirra vakkert i flaskefor, og småfugla syng oppi bakka.
Ja det e så deilig at det vera vår, at kasta skjorta og jakka. Ja

Refr.

Det ordna seg med det andra kjønn, og det blir litt pusking i graset.
Og jeg vil ha både kyss og klem, og ligga på mage og rase.
Og vi ligg og kosa oss alla tre, både jeg og jenta og lerka.
Vi ligg å kosa og har det bra, til sola går ne bakom kerka.

Refr.

No e det morra og jeg skal heim, og rusla ustø på beina.
Å hopp! Tjoheisann, jeg ramla visst. Men kom meg opp heilt aleina.
Det e så deili at det vera vår, en glad calypso om natta.
Jeg dansa runddans med alla trær, på tur hjem til hybel og katta.

FLØY EN LITEN BLÅFUGL

Fløy en liten blåfugl Gjennom vindu
Gjennom vindu Gjennom vindu
Fløy en liten blåfugl Gjennom vindu En dag i mai.

Tok en liten gulklump Skipp skipp skare
Skipp skipp skare Skipp skipp skare
Tok en liten gulklump Skipp skipp skare En dag i mai.

KOM MAI DU SKJØNNE MILDE

Kom mai du skjønne milde Gjør skogen atter grønn
Og la ved bekk og kilde Fiolen blomstre skjønn
Hvor ville jeg dog gjerne At jeg igjen deg så
Akk kjære mai hvor gjerne Gad jeg i marken gå.

Om vint'ren kan man have Vel mangt et tidsfordriv
Man kan i sneen trave Å ja et lystig liv
Men når seg lerken svinger Mot sky med liflig slag
På engen om å springe Det er en annen sak.

Kom derfor mai du milde Gjør skogen atter grønn
Og la ved bekk og kilde Fiolen blomstre skjønn
Hvor ville jeg dog gjerne At jeg igjen deg så
Akk kjære mai hvor gjerne Gad jeg i marken gå.

MELLOM BAKKAR OG BERG (Ivar Aasen) (Cm)

Mellom bakkar og berg utmed havet, heve nordmannen fenge sin heim.

Der han sjølv heve tuftene grave, og sett sjølv sine hus oppå deim.

Han såg ut på dei steinute strender, der var ingen som der hadde bygd.

"Lat oss rydja og byggja oss grender, og så eiga me rudningen trygt."

Han såg ut på det bårute havet, der var ruskut å leggja utpå.
Men der leikade fisk nedi kavet, og den leiken den ville han sjå.

Fram på vinteren stundom han tenkte, gjev eg var i eit varmare land.

Men når vårsol i bakkane blenkte, fekk han hug til sin heimlege strand

Og når liane grønskar som hager, når det lavar av blomar på strå.
Og når netter er ljose som dagar, kan han ingen stad venare sjå.

NORGE I RØDT, HVITT OG BLÅTT

Hvorhen du går i li og fjell
En vinterdag en sommerkveld Med fjord og fossevell.
Fra eng og mo med furutrær
Fra havets bryn med fiskevær Og til de hvite skjær
Møter du landet i trefarvet drakt
Svøpt i et gjenskin av flaggets farveprakt.

Se en hvitstammet bjerk oppi heien
Rammer stripen med blåklokker inn
Mot den rødmalte stuen ved veien
Det er flagget som vaier i vind.
Ja så hvit som det hvite er sneen
Og det røde har kveldssolen fått
Og det blå ga sin farve til breen
Det er Norge i rødt hvitt og blått.

En vårdag i en solskinnsstund
På benken i Studenterlund Der sitter han og hun
To unge nyutsprungne russ
To ganske nylig tente bluss I 20 grader pluss.
Hun er som en gryende forsommerdag
Som farves av gjenskinnet av det norske flagg.

Ja så hvit som det hvite er kjolen
Og så rødt som det rø' hennes kinn
Hennes øyne er blå som fiolen
Hun er flagget som vaier i vind
Han har freidig og hvitlugget panne
Og en lue i rødt har han fått
Med en lyseblå tiltro til landet
Står vår ungdom i rødt hvitt og blått.

De kjempet både hun og han
Nå lyser seirens baunebrann Utover Norges land
Mot himlen stiger flagg ved flagg
Som tusen gledesbål i dag For alle vunne slag.
Det knitrer som før over hytte og slott
Et flammende merke i rødt og hvitt og blått.

Som et regnbuens tegn under skyen
Skal det evig i fremtiden stå
Se det glitrer på ny over byen
I det røde og hvite og blå
La det runge fra gaten og torget
Over landet som nordmenn har fått
Du er vårt du er vårt gamle Norge
Vi vil kle deg i rødt hvitt og blått

VI ERE EN NASJON VI MED

Vi ere en nasjon vi med, vi små en alen lange,
et fedreland vi frydes ved, og vi, vi ere mange.
Vårt hjerte vet, vårt øye ser hvor godt og vakkert Norge er,
vår tunge kan en sang blant fler av Norges æres-sange.

Mer grønt er gresset ingensteds, mer fullt av blomster vevet
enn i det land hvor jeg tilfreds med far og mor har levet.
Jeg vil det elske til min død, ei bytte det hvor jeg er fødd,
om man et paradis meg bød av palmer oversvevet.

Hvor er vel himlen mere blå? Hvor springer vel så glade
de bekker som i engen gå for blomstene å bade?
Selv vinteren jeg frydes ved, så hvit og klar som strøet med
all stjernehimlens herlighet og hvite liljeblade.

Jeg ikke vil for fremmed vår, min norske vinter bytte,
og fremmed slott ei nær forslår, imot min faders hytte.
Han sier han er der så fri. Det ei så nøye fatter vi,
men noe godt er visst deri, som verd er å beskytte.

Gid jeg da snart må blive stor - jeg har så lenge biet-
at tappert jeg kan verne for min faders dyre frihet!
Og skulle noen vel med makt få fedrelandet ødelagt?
Hvert liv, min fader jo har sagt, er til dets frelse viet.

Det leve da som gran og fyr, de sterke, eviggrønne,
som stjernene bak sine sky'r er alltid like skjønne!
Kom vår og høst, som alltid før, med blomster for min moders dør
med gyllent korn på faders stør, som vil du dem belønne.

HAR EN DRØM

Har en drøm om å komme hjem Dit ei framtid ennå bor
Har en drøm om å finne frem Over ei mørklagt jord
Snart stiger sol et sted i øst og i natt har ingen gitt deg svar
Men det finnes ei fattig trøst Drømmen du alltid bar.

Har en drøm om å høre tel I en hverdag taus og grå
Har en drøm om at alt æ vil finne en vei å gå
Snart stiger sol et sted i øst alt vil være som det en gang va
Men det finnes ei fattig trøst Drømmen du alltid bar.

Et døgn går forbi Du lever på lånt og kostbar tid
Mens et hjerte slår og dagan går og går...

Har en drøm om et ainna land og en lengsel øm og stor
Har en drøm som e skrift i sand Skreven med store ord
Snart stiger sol et sted i øst Og en verden venter kald og klar
Men det finnes ei fattig trøst Drømmen du alltid bar.

INTERNASJONALEN (G)

Opp, alle jordens bundne trelle! Opp I, som sulten knuget har!
Nå drønner det av rettens velde, til siste kamp det gjøres klar.
Alt det gamle vi med jorden jevner: Opp slaver, nå til frihet frem! Vi
intet var, men alt vi evner, til rydning for vårt samfunnshjem.

Refr.:

% Så samles vi på valen, seiren, vet vi, at vi får!
Og Internasjonalen skal få sin folkevår! %

I høyden vi ei frelse venter hos guder eller fyrsters flokk.
Nei, selv i samling vi den henter: i fellesskap vi vinner nok.
Alt det stjalne tilbake vi krever, og for vår ånd et frihets vern! Vår
egen hammer selv vi hever, og slår, mens vi har varme jern.

Refr.

Arbeider, bonde, våre hære de største er, som stevner frem!
Vår arvedel skal jorden være, vi sammen bygge vil vårt hjem.
Som av rovdyr vårt blod er blitt suget, men endelig slår vi dem ned.-
Og mørket, som så tungt oss knuget, gir plass for solens lys og fred

Refr.

VANDRINGSVISE (Einar Skjæråsen) (D)

Og jeg har ingen bondegård med hest og hund og dreng.
Nei, jorden er min eiendom og skogen er min seng.
Og våren er min fiolin med dans på hver en streng,
med dans på hver en streng.

Og jeg har ingen penger, men min fattigdom er god.
Den rike har sitt levebrød den fromme har sin tro.
men jeg har høysang i hver li og kirke på hver mo,
og kirke på hver mo.

Og jeg vil ikke gifte meg men jeg er ikke kald.
For møter jeg en pike-lill går livet som det skal.
Da rødmer hun å rekker meg en krans av hvit konvall,
en krans av hvit konvall.

Og jeg har ingen almanakk og ingen klokke -nei.
jeg har naturen vandresans som varsler tid og vei.
Og dag og natt og vår og høst en vandringsmann som jeg,
en vandringsmann som jeg.

Når kvelden stenger for min fot da tar jeg hatten av.
Og mørket faller i mitt fang og skjuler sti og stav.
Og sol går opp og sol går ned ved vugge og ved grav,
ved vugge og ved grav.

Men før jeg nynner visen ut, vil jeg - en jordens sønn.
Få takke for de åpne smil,for marken som var grønn.
For strå og blomst og sang og alt som lever uten lønn,
som lever uten lønn.

EIN KAR (Bør Børson) (G)

Å æ kjinne ein kar, å ein støvandes mainn,
men han må itj få våtå at æ elske hainn.

Tudel-di, tudel-dam, tudel-dei.

Så æ lesst som æ går roinnt å plukke litt bær,
som æ sparke bort småstein og kjikke på trær,
så'n sjølv itj får snust opp og folk dem itj spør,
om d'er så at æ elske ham Bør...

Å æ kjinne eit hus, æ ser for mæ eit hus,
kor vi to ska' lev sammens i sus og i brus.

Tudel-di, tudel-dam, tudel-dei.

Med ei kvitmåla grind og ei pi' og ein glunt..

Å det e så banalt at det nesten går rundt.

Men æ veit ka æ vil, æ veit kem æ vil ha,
og så leng' æ veit det, e' det bra.

Å æ kjinne ein kar som vil opp og vil fram,
som itj vente til væla kjem roullands' te ham.

Tudel-di, tudel-dam, tudel-dei.

Ein som itj sit' og håpe på stønad og trygd,
men som prøv å få liv i ei sirompa bygd!

Æ sjer betterdø fram te' dein dagen æ tør...

sjå'n Bør in i au'an mens æ kremte og spør:
e det sant at du elske mæ Bør.

BURSDAGSSANG TIL DEG

I dag kan du sitte på rompa, og gjøre så lite du vil.
For nå er det du som skal feires, med kake og sang og spill.
I dag er du den beste, av alle venner vi har.
En stjerne av de sjeldne, et prakteksemplar.

Vi er dine venner i verden, som bare vil deg vel.
Derfor vil vi gratulere, og ønske deg lykke og hell.

Idag var det bare en glede og dekke det flotteste bord.
Vi håpet du snart ville komme, og øvde og sang i kor.
I dag er selve dagen, da du ble født til vår jord.
Vi løfter våre glass til, en skål for din mor.

Vi er dine venner i verden, som bare vil deg vel.
Derfor vil vi gratulere, og ønske deg lykke og hell.

Idag kan du kikke i speilet, og smile fornøyd til deg selv.
For nå er det du som er sjefen, fra morgen til sene kveld.
Vi bærer deg på gullstol, til dagen din er forbi.
Du er en varmekilde, et fyrverkeri.

% Vi er dine venner i verden, om bare vil deg vel.
Derfor vil vi gratulere, og ønske deg lykke og hell. %